

बुधपुत्रे पुष्टरविमि न्ये उर्वशीवत्तमादयोऽप्यत्र ।

उर्वारु पु० उर-यथा तथा ऋच्छति ऋ-उण् । कर्कशाम् ।
स्वायै कत् अत्रैव । “उर्वारुमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय
मान्मतात्” ऋ० ७, ५६, १२, । यजु० २, ६, “उर्वारुमिव
बन्धनादितो मुक्षीय मासतः” ७, ७, अथ स्त्रीत्वमपि
अप्राणिजातिवचनत्वात् ऊङ् । उर्वारुः तदर्थे “छिन्व्यस्य
बन्धनं मूलमूर्वावा इव” अथ० ६, १४, १,

उर्वी स्त्री उरु+पुणवचनत्वात् स्त्रियां वा ङीप् । इहहृत्पु-
क्तायां स्त्रियाम् “उर्वी” सज्जम् “उरुयद्रे उदा० २ प्रथिव्यां
च तस्याहहृत्वात् तथात्वम् । “तैत्तिरीनिहितवत्तपदं प्रचेष्टे
माघः । “अनन्ययासनामुर्वी” यथासैकपुरं मिव” “स्थितः
सर्वोच्चतेनोर्वीम्” रघुः वेदे “सुपांसुलुगिन्यादिना” पा०
सर्वविभक्तौ डियजादेशः “विष्णुर्नचोद उर्विया व्यञ्चैत्”
ऋ० १, ६२, १२, “उर्विया महती” भा० “प्रतोची चक्षु-
र्किया विभाति” १, ६२, ८ । २ नद्याम् निरु० ।

उर्वीधर पु० उर्वी धरति ऋ-अच् ६७० । पर्वते तेषां
कीलकरूपेण अवष्टम्भनेः प्रथिव्याधारकत्वात् तथात्वम्
भूधरादयोऽप्यत्र “गर्भोऽभवत् भूधरराजपत्याः” कुमा०

उर्वीधव पु० उ० । प्रथिवीनाथे राजनि । उर्वीयोर्वीश्वर
तन्नाथादयोऽप्यत्र

उर्वीभृत् पु० उर्वी बिभर्त्ति धारयति पात्रयति वा ऋ-क्विप्
तुक् इत० । पर्वते २ राजनि च एवं प्रथिवीभृद्वरणीभृदा-
दयोऽप्यत्र । “उदयति स्या तदङ्गु तमालिभिर्धरणीभृद्भुवि तत्र
विष्टस्य यत् । अनुमितोऽपि हि बाष्पनिरोक्षणात् व्यभि-
चकार न तापकरोऽनलः” नैष० तत्र धरणीभृत् राजा
पर्वतश्च अत्र व्यभिचारश्च साधनसमानाधिकरणाभाव-
प्रतियोगित्वरूपः तेन साध्ये तत्सम्भवः तादृशव्यभिचारश्च
उपाधिवादे विन्नामणौ अङ्गीकृतः तच्च उपाधिगद्वे दर्शितम्
उर्वीरुह पु० उर्वी रोहति रुह-क ७३० । वृक्षे “हिर-
ण्ययोर्वीरुहवक्षितन्तुभिः” माघः

उर्वी स्त्री उरोर्भां बा० व्यत् उलोपय । महत्त्वे “रुद्राणासु-
व्यायां स्वादित्याः” यत० ब्रा० १, ५, १, १७, “उर्वीयां
महत्त्वे” भा०

उल दाहे (घौतः) पर० सक० सेट् । ओलति ओलीत्
उल पु० उल-टाहे कर्मणि घञर्थे क । ऋगभेदे “उलो-
उलिङ्गो वृषदंशस्ते धात्रे” यजु० २४, २१ । “उ-
लोऽहभेदः” वेददी० । ततः चतुरर्थ्यां बला० य । उल्ल
मत्तकसन्निभदेयादौ लि० ।

उ(ओ)लड उत्क्षेपे इदित् वा चुरा० उभ० पक्षे भा० पर०
सक० सेट् । उ(ओ)लडयति ते उ(ओ)लडयति ओलि-
लडयत् त ओलडयतीत् अयं लडि ओदित् इत्येके ।

उलन्द्र(न्द्) पु० राजभेदे तेन निर्दत्तम् अरोहणादि० बुज् ।
ओलिन्द्र(न्द्)क तन्निर्मितपुरादौ लि०

उलप पु० न० वल-कपच् संप्रसारणम् । १ शाखापत्रप्रचययुतायां
लतायाम् २ कोमले लणभेदे न० (उलुखड) । “नथोलप-
लङ्घतयैबलाभः” “उत्तीर्णमारुतपुनाप्यलङ्घनपौचसौहित्य
निःसङ्गतरेण तयोरधस्तात्” माघः ।

उलप्य पु० उलपे भवः यत् । रुद्रभेदे । “नमोलोप्याय चोल-
प्याय” यजु० १६, ४५, रुद्राध्यायः

उलिन्द पु० वल-बा० किन्दच् संप्र० । देशभेदे उणादिकोषः ।

उलु लि० उर रस्य लः । इहहृति इहद्विगुक्तयद्वे च विवाहादौ
स्त्रीभिरुच्चार्यै गद्वेभेदे “प्रकारे गुणवचनस्य” पा०
प्रकारे द्वित्वम् । उलूल उरप्रकारे । “उच्चैरुलूलध्वनिर-
ञ्जचार” नैष० “यत्तदजायत सोऽसावादित्यस्तं जायमानं
घोषा उलूलवोऽनूदतिष्ठन् सर्व्याणि च भूतानि सर्व्यं च
कामाक्षमात्तस्योदयं प्रति प्रत्यायनं प्रति घोषा उलूलवो-
ऽनुतिष्ठन्ति” ऋ० उ० । “उलूलवा उरुरवः विस्ती-
र्णवाः” या० भा० ।

उलुप पु० उर पायते रस्यते अस्मात् पा रस्ये-अपादाने
घञर्थे क रस्य लः । उलपत्ये । “तणोलुपपुलाकचिङ्गा-
तुमेयैर्जरत्कान्मारकूपैरिव” काद०

उलुलि पु० उल-उलि । दृष्टिस्तृचकयद्वे । “प्रथग् घोषा
उलूलयः केतुमन्त उदीरताम्” अथ० ४, १६, ६,

उलूक पु० वल-समवाये क्क संप्रसारणम् । १ मेघके, जातित्वात्
स्त्रियां ङीष् उलूकीषा च तात्त्रायाः कन्यायाः श्येन्याः
कन्या “षट् सुतास्तु महासत्वाक्तामायाः परिकीर्त्तिताः”
इत्युपक्रम्य “शुकीशुकानजनयदुलूकीं प्रलुलूकान्” विष्णुपु० ।
२ इन्द्रे, कैतव्ये इद्व्योधनदूतभेदे ४ लणभेदे । (उलुखड)
“त्वजति मुदलूलूकः प्रीतिमांश्चक्रवाकः” माघः “श्वगोधोलूक
काकांश्च शृङ्गहत्याव्रतं वरेत्” मनुः “यदूलूको वदति मो-
घमेतत्” ऋ० १०, १६५, ४, “विविधाश्चैव सम्पीडाः काको-
लूकैश्च भक्षणम्” मनुः । अत्र काकोलूकैरित्युक्तेः कालो-
लूकमित्यादि विरोधे समाहारैकत्वविधानं प्रायिकमिति
गम्यते । “उलूकान् सुषुवे काकी श्येनो श्येनान् व्यस्त्र-
यत” भा० आ० ६३ । उलूकनामा दूतश्च युधिष्ठिरादीनां
समीपे द्रव्योधनेन प्रेषितः यथा “आहूयोपहृते